

Kocianova houslová soutěž

4.-7. 5. 2022

XVII. ročník festivalu Kocianovo Ústí

64. ročník

KOCIANOVO ÚSTÍ

No. 2.

6. května

09.00 2. kolo 2. kategorie
12.00 2. kolo 4. kategorie
19.30 *Pocta Ivanu Štrausovi*
festivalový koncert
Roškotovo divadlo

Laureát poslední Kocianky poprvé v Ústí!

Letošní ročník Kocianovy tří, čtyři soutěžící. Nicméně houslové soutěže přinesl jeden výjimečný paradox, který bychom v jejích dějinách mámě hledali. Vůbec poprvé se laureát soutěže objevil v Ústí nad Orlicí až ve chvíli, kdy rok po svém úspěchu odehrál tradiční koncert s Komorní filharmonií Pardubice. Aktuálně dvanáctiletý rodák z Vídně Kai Gergov je totiž historicky prvním držitelem nejvyššího ocenění, který vzešel z distanční podoby soutěže.

„V ní mohli na laureáta aspirovat

» ... str. 6

Last year's laureate in Ústí for the first time!

This year's Kocianka presents a unique paradox that we have never seen before. It is for the first time that the competition's laureate came to Ústí nad Orlicí a whole year after his victory and played a traditional concert alongside the Pardubice Chamber Philharmonic. A 12-year-old Kai Gergov from Vienna is the first "online laureate" of the competition. "That year, there were three, maybe four, contestants racing towards the

laureate title. However, with his technically brilliant performance, Kai simply deserved the first place," evaluated the jury chairman Pavel Hůla a year ago.

» ... str. 6

Pizza s dětskou porotou a večer na koncert

Having pizza with the children jury and attending a concert in the evening

Z pozice předsedy správní rady Nadačního fondu Mistra Jaroslava Kociana a zároveň šéfa ústecké radnice do značné míry ovlivňuje podobu soutěže, která si za více jak 60 let své existence vydobyla světové renomé. „Jsem přesvědčen, že jsem za dvanáct let s naším týmem soutěží i festival někam posunul,” bilancuje pro zpravodaj Kocianova Ústí Petr Hájek.

As the chairman of the Master Jaroslav Kocian Endowment Fund Administrative Board and the head of the Ústí town hall, he has great power over the competition's form. The competition itself has built certain renown over the past 60 years. "I believe that with my team, we have managed to advance the competition and the festival in the last 12 years," says Petr Hájek.

Loňský online?

Stoprocentně správně

Nejen proslulá Kocianka, ale i její „sestra“ Heranova violoncellová soutěž zažily nebyvale náročné období. Po vzestupu let 2018 a 2019 přišla pandemie, která hudební svět nadlouho umlčela. „Do té doby jsme neustále rostli. Letos je jasné, že máme poněkud méně přihlášených, než na kolik jsme byli zvyklí,” připouští Petr Hájek s tím, že další citelnou ránu pro soutěž znamenal na konci února začátek ruské agrese na Ukrajině. „Nejsme tak schopni dohlédnout, co všechno válka soutěží způsobí, absence účastníků z Ukrajiny i Ruska mne samozřejmě mrzí,” konstatuje starosta.

Jako prozíravé rozhodnutí vnímá loňské převedení obou soutěží do distančního formátu. Případná dvouletá odmlka už by podle něj mohla být existenční. „Zaplatpánbůh! To bylo stoprocentně správně,

v opačném případě by byl počet přihlášených na Kocianku i Heranku asi výrazně nižší. Soutěž se udržela v širokém povědomí a ukázalo se, že bychom dokonce mohli mít počet přihlášených vcelku neomezený. Ale soutěž by dlouhodobě ztrácela své kouzlo okamžiku a autenticitu,” stojí si Hájek za názorem, že dlouhodobě nejvhodnější varianta obou klání je prezenční. A jak dále dodává, zatímco u Kocianky se o jiném než každoročním formátu nepřemýšlí, u Heranovy soutěže je její převedení do stejného cyklu namísto dvouletého ve hře.

Šest koncertů a čtyři pizy

Ústecký starosta i na konci třetího volebního období drží stoprocentní docházku na festivalových akcích. Kalendář pro letošek? Pondělí kostel, úterý Hernychova vila, středa až sobota Roškotovo divadlo. „Těším se samozřejmě na všechny koncerty. Zvlášť ten úterní věnovaný Pavlu Hůlovi pro mne bude hodně osobní, citový,” přiznává starosta.

K mnoha radostným povinnostem navíc přibyla Petru Hájkoví další, týkající se dětské poroty Kocianky i Heranky. „Stává se tradicí, že se mnou porotci vyrazí po vyhlášení výsledků na pizzu. Moc si to užívám, i když pravdou je, že čtyři pizy během tří dnů je i na mě dost,” glosuje s úsměvem, bez ohledu na váhu, starosta a dodává: „Ale pro umění se obětuji rád. Děti jsou bezprostřední, člověk se doví, jak a proč hodnotily, jak se odlišovaly od výroků odborné poroty. Zajímavostí je, že čím jsou mladší, tím víc se odbornému rozhodnutí přibližují.”

» www.kocianovo-usti.com

Last year online? 100% the right choice

Not only the famous Kocianka but also her “sister”, the Heran Violoncello Competition, faced extraordinary difficult times. After their rise in 2018 and 2019, the pandemic came and silenced the world of music for a long time. “We had been growing until then. This year it is apparent that there are fewer contestants than we are used to,” Hájek admits. He also adds that another significant blow came with the eruption of Russian aggression in Ukraine at the end of February. “We cannot tell yet what the war will cause, we are of course sorry for the absence of Ukrainian and Russian contestants,” he comments.

He views the decision to move both last year's competitions into an online mode as wise. A potential 2-year break could be fatal. “Thank God! I 100% agree with this. In another scenario, the number of contestants for Kocianka and Heranka would be significantly lower. Many

people still knew about the competition and it seemed that the number of contestants might be unlimited. But in the long run, the competition would lose its magic and authenticity,” he claims, confirming that the best long-term version is in-person.

Six concerts and four pizzas

The mayor of Ústí is, at the end of his 3rd term, still fully attending all festivals and town events. This year's schedule? Monday: church, Tuesday: Hernych's Villa, Wednesday–Saturday: Roškot Theatre. “I am looking forward to all the concerts, especially the one on Tuesday dedicated to Pavel Hůla is going to be very personal and emotional for me,” he admits.

Petr Hájek has yet another pleasant obligation concerning the children jury of Kocianka and Heranka. “We have a tradition of going out for a pizza after the results announcing.”

» www.kocianovo-usti.com

“Většina ústeckých sponzorů je vstřícných a věrných”

Je jedním z posledních zástupců “staré gardy”, neodmyslitelně spjaté s Kociankou po desítky let. Jméno Jany Dytrichové doposud najdete ve správní radě nadačního fondu, jehož úlohou je zajišťování financí pro potřeby soutěže i festivalu. A díky dlouholetým kontaktům s desítkami převážně místních sponzorů se obětavé pořadatelce daří každoročně nashromáždit opravdový “balík”. V součtu posledních třiceti let bez přehánění na dům. Možná i na dva.

Od kdy se datuje vaše spolupráce se soutěží?

Tuším, že od roku 1975. Úplně nejdříve jsem zajišťovala prodejnu Supraphonu, prodávala desky, později cédečka a hlavně notový materiál, o něj byl velký zájem. A v té době mě nasměroval Pavel Sedláček do organizačního výboru. Vše se pak změnilo začátkem devadesátých let.

Co konkrétně?

Projevilo se hlavně to, že už vše nebudou dotovat velké podniky, Perla, Kovostav a další. Zvykali jsme si na novou situaci. Museli jsme začít přemýšlet, kde na chod soutěže sehnat peníze, založili

jsem nadaci. Tehdy jsem už podnikala a bylo mi jasné, že se nedá nic dělat, že musíme začít shánět sponzory. Nikdo z kolegů se k tomu tehdy moc neměl. (smích)

Takže se nedalo nic dělat...

A řekla jsem, že to zkusím, za zkoušku to stojí. Tehdy tady bylo podnikatelů teprve pár.

Začátky byly tedy skromné?

Pár korun jsem přinesla, zkusila jsem to příští rok, pak znovu, až mi to zůstalo na krku. Dokud jsem vedla prodejnu, nebylo tolik času. Pak přišla vážná nemoc, dvouletá přestávka do roku 2006. Naštěstí mi zabraly léky, zmátořila jsem se, najednou jsem neměla co dělat, chyběli

mi lidé, po pětácti letech jsem oprášila varhany. Pavel Sedláček s Jiřím Tomáškem mne oslovili, a tak od roku 2007 jsem se do organizačního výboru vrátila znovu.

Určitě se postupem času lišil i objem financí, které jste dokázala sehnat, že?

Ze začátku třeba sedmdesát tisíc, víc se třeba nevybralo, ale samozřejmě i ceny byly na jiné úrovni než teď. Pak jsem začala sponzory oslovovat intenzivněji, přeci jen bylo víc času. Vyrasila jsem s taštičkou na procházky, tam jsem vlezla, tam jsem vlezla... (smích)

Chápu, tak schválně, který ročník byl řečí čísel rekordní?

Tuším 2019, kdy se mi podařilo vybrat 315 tisíc.

O Čechách se mluví jako o štědrém národu, vidíme to teď při válce na Ukrajině, loni po jihomoravském tornádu. Pro Ústí to platí ve vztahu ke Kociance také?

Většina ústeckých sponzorů je vstřícných a věrných, kolikrát už netrpělivě čekají a ptají se. Pravda, některé poznamenala covidová krize, teď pocítují firmy enormní zdražování energií. I tak se ale letos podařilo sehnat 297 tisíc. Tu a tam získáme i nové dárce, každý rok se snažím několik oslovit.

 www.kocianovo-usti.com

Nadační fond MJK – pravá ruka Kocianky

Téměř neviditelná, ale ve vztahu ke Kociance o to více potřebná. Řeč je o činnosti Nadačního fondu Mistra Jaroslava Kociana, který od roku 1999 obstarává finance nejen pro potřeby houslové soutěže. „Podporujeme také sesterskou Heranku. Nezůstáváme ani stranou festivalu Kocianovo Ústí, kde každoročně financujeme koncert laureáta s pardubickou filharmonii,“ vypočítává místopředsdkyně správní rady Petra Kodytková.

V otcových stopách

Pavel Sedláček, otec Petry Kodytkové, inicioval vznik nadace spolu s Jarmilou Fajtovou a Janou Dytrichovou ve chvíli, kdy se projevila nutnost řešit změnu financování soutěže. „Do té doby financování nebylo na první pohled tak složité, v 90. letech ale došlo ke společenským i firemním změnám. Muselo se přikročit k jinému modelu,“ vysvětluje Kodytková.

Od začátku své existence se nadace, nyní nadační fond, mohla opírat o spolupráci s městem. Osoba současného starosty Petra Hájka v pozici

předsedy správního fondu budiž důkazem. „Vedle toho město dále zastupuje vedoucí odboru školství a kultury Lucie Felgrová. Z našich řad pak Jana Dytrichová a dále Alena Muselová v revizní funkci,“ hovoří o personálním obsazení místopředsdkyně správní rady.

Od drobných sponzorů po velké firmy

Každoročně se podle slov Petry Kodytkové liší objem financí, které přes nadační fond protékají. Koordinátorkou pro místní sponzory je řadu let Jana Dytrichová. „Mým úkolem je pak oslovovat potenciální partnery

mimo region, velké společnosti i nadace. U Heranovy soutěže, přestože se počtem účastníků začíná Kociance blížit, je shánění sponzorů poněkud složitější, připouští Petra Kodytková a k finančním záležitostem doplňuje: „Podpořili jsme například odměňování vítězů kategorií včetně laureáta, došlo k zavedení ceny pro nejlepšího interpreta skladby Jaroslava Kociana ve výši 15 tisíc korun. I tímto způsobem se snažíme soutěž zatraktivnit.“

Pro Pavla Sedláčka, který se o vznik nadačního fondu zasloužil,

byla Kocianka srdeční záležitostí. To potvrzuje i jeho nástupkyně: „Můj táta byl až do své smrti aktivním organizátorem, osobně se například účastnil nahrávky Daniela Matejčí s pardubickou komorní filharmonii. Bez Kocianky si svůj život nedovedl představit a žezlo předal druhým,“ hovoří s upřímností Petra Kodytková a dodává: „I pro mě je to radost, naší milou povinností je zvát hosty, přátele soutěže, její sponzory. Kontakt s nimi je důležitý, chceme, aby věděli, do čeho své prostředky investují.“

Předseda odborné poroty hodnotí 3. kategorii

Úroveň byla velmi vysoká. Povinná Kocianova skladba je taková specifická, komorní, v ní se samozřejmě neukáže nějaký velký sólistický přístup. Ve druhém kole se už soutěžící mohli projevit naplno a bylo zajímavé sledovat, jak si s ním poradí. Vítězná Lana Zorjan byla velmi muzikální, sólistická, bylo zřejmé, že je zvyklá stát na pódiu. Snad mohu říct, že někteří členové poroty měli po jejím vystoupení slzy v očích. Sice na začátku povinné skladby udělala malinkou chybičku, ale nesložila se a zahrála výborně. Nakonec druhá polská soutěžící hrála hned v úvodu, to je vždy obtížné, ale nasadila latku hodně vysoko. V porovnání s vítězkou jí chyběla větší spontánnost, její výkon byl odměřenější, ale velmi koncentrovaný, technicky výborný. Mezi třemi třetími cenami je vítěz za nejlepší interpretaci Kocianovy skladby Asano Ryunosuke. On je vysloveně komorní hráč, má to v srdci, krásně hrál i Brahmsovu sonátu. Z českých soutěžících byla nejlepší také třetí Viola Lukášová, sleduji ji už mnoho let, udělala obrovský pokrok.

Jury Chairman's 3rd Category Evaluation

Today's performances were great. The compulsory Kocian composition is really peculiar, chamber, there is no place for any individual approach. In the second round, the contestants had a free hand and it was interesting to see how they handle it. The winner, Lana Zorjan, was very musical, individual, it was apparent that she is used to the stage. It is fair to say that she brought tears to the eyes of some jury members. At the beginning of the compulsory composition, there was a slight mistake, but she did not waver and performed perfectly. The artist from Poland, who placed 2nd, played at the very beginning which is always difficult. But she set the bar fairly high. In comparison to the winner, she lacked a certain spontaneity, she was more reserved but really concentrated and precise. The 3rd place is shared by three artists; among them, the winner of the best Kocian composition performance was Asano Ryunosuke. He is definitely a chamber player, his heart is in it, he also performed Brahms Sonata perfectly. Of Czech artists, I would mention Viola Lukášová, who placed 3rd, I have been watching her for some time, and she has made great progress.

Výsledky 3. kategorie

- 1. cena** Zorjan Lana, Srbsko
- 2. cena** Błazik Małgorzata Maria, Polsko
- 3. cena** Lukášová Viola, ČR
Ryunosuke Asano, SAE-Japonsko
Guttmann Daniel, Rakousko

Čestné uznání 1. stupně
Tadej Benedik, Slovinsko

Čestné uznání 2. stupně
Domincová Alžběta, ČR

Mirek Němec: Jak to slyším já (3. kategorie)

Rubrika „Jak to slyším já“ nemá za cíl přinášet odborná hodnocení výkonů. Jedná se o naprosto bezprostřední nejrůznější dojmy, které po soutěži připomenou jednotlivé soutěžící a atmosféru přímo v sále i na pódiu.

Zorjan Lana

Je jasné, že hudební hody na KHS v této kategorii začaly a s touto soutěžící získávají na košatosti. Saint - Saens: Koncert č. 3 Allegro non troppo. Už po prvních tónech se dá psát o mladé umělkyni v plném rozsahu tohoto označení. I mimika a uvolněný postoj houslistky vypovídají o souznění s hudbou a houslemi a zároveň radosti z hudby. Sportovní terminologií je na pódiu „silná váha“! Dokonalá virtuozita se snoubí s hudebností. Výkon, na který publikum na KHS chodí a který v podstatě i očekává. Neuvěřitelná virtuozita, lépe to v tomto věku už asi nejde (kategorie 12–14 let). Druhá skladba Saint Saens: Introdukce a Rondo Capriccioso je z hlediska kladů pokračováním první. U klavíru opět velká postava mnoha ročníků KHS korepetitorka Martina Hájková. Pro diváka bezchybné - detaily i globální celek na 100 procent. A jemné nuance si porota vyřeší.

Błazik Małgorzata Maria

Drobná subtilní blondýnka otevřela temnými tóny Dvořákovy Balady op. 15 druhý den soutěže. Tóny dávákuje, jak je potřeba, drama postupně narůstá, posléze opět návrat do klidných smutných vod. Procitěný přednes, mírně depresivní atmosféra skladby. Drdla Fantasy Carmen, exhibiční divácky vděčný kousek, jako vždy na soutěži potěší každého v sále. Děvče obě skladby interpretuje v přiměřené rovině, nic neruší. Kdo čekal tančící Carmen, dočkal se. Interpretka s Carmen bezpečně prožívá vše, čím Carmen prochází. Na pódiu chybí už jen stylizovaná skupina cikánských kejklířů, oheň, vůz... Provedení skutečně podněcující fantazii. Výborný vrchol výstupu mladé Polky. Důstojný úvod soutěže! Vlastně se dá sledovat jen hudba, skvělé! Nebylo nic, co by narušilo „hudební konzum“.

Ryunosuke Asano

Mládenec v černém neklamal publikum, které tušilo skvělý výkon, už jen proto, jakou vážil mladý umělec vzdálenost z konzervatoře v Dubaji až do Ústí nad Orlicí. Gejzíry tónů se nesou ve vrcholném tempu sálem 64. ročníku KHS. Brahms Violin sonata G dur. Pro laika není co hodnotit. Vše se zdá na svém místě. Dynamika, architektura skladby, souhra s klavírem, barevnost provedení, tempové záležitosti, různé houslové finesy při práci s nástrojem. Určitě Asano Ryunosuke přidělá trochu práce porotě, dobrých houslistů je v této třetí kategorii víc, než je k dispozici medailí. Opět potleskoměr na vysoké úrovni.

Lukášová Viola

Sympatické děvče v nádherných plesových šatech. Bériot Koncert č.9 op. 109. Nasazení skvělé, bez rozpaků, adekvátní přednes. Posluchačsky vděčná skladba, která patří k „běžnému“ repertoáru KHS, jí evidentně nečiní potíže. Podle spokojených tváří diváků je zřejmé, že si to většina užívá s houslistkou. Houslistce určitě prospělo, že vystupuje po přestávce, takže se nemusí vyrovnávat s dojmy ze hry předchozí naprosto virtuózní Lany Zorjan. V Českých Budějovicích mají v podobě Violy poklad. Sarasate Introdukce a Tarantela se dá charakterizovat jako veselá jízda na zdejší Andrlův Chlum, kdy fantazie může volně plout jamí přírodou. Hudba obklopená jamí zelení.

3. kategorie očima dětské poroty

Do čela poroty 3. kategorie zasedla dvanáctiletá Tereza Lukešová a dle jejích slov nebylo rozhodování ani dnes vůbec jednoduché. „Důležité pro nás bylo především druhé kolo a volitelná skladba, museli jsme však brát ohled i na první kolo, které se ne všem účinkujícím úplně povedlo.“ Podstatné bylo zajisté i vystupování jednotlivých soutěžících a to, jak byli sympatičtí. Srdce dětské poroty si získala Lana Zorjan, avšak o druhém místě se vedly dlouhé diskuse. „Nakonec rozhodla skladba, kterou dotyčný hrál bez klavírního doprovodu, což je podle nás mnohem těžší, a proto jsme ho chtěli ocenit,“ říká předsedkyně. Třetí kategorie je tedy za námi a členové dětské poroty zakončili svůj den jak jinak než obědem s starostou Petrem Hájkem.

Maria Małgorzata Błazik

Na druhém místě 3. kategorie se umístila Maria Małgorzata Błazik, která svým výkonem zaujala nejen porotu, ale i celý sál. Téměř třináctiletá dívka zahrála hned dvě skladby, a to Ballade op. 15 a Drdlovu Fantasy Carmen. Druhá z již zmíněných je pro ni srdeční záležitostí. Vybraly ji pro ni její profesorky, které ji znají v tomto směru nejlépe. Dle slov samotné Marii nebyla nervozita jejím nepřítelem, protože hudbu miluje, a jejím největším přáním bylo to, aby tento pocit přenesla i na posluchače, což se jí povedlo.

Maria Małgorzata Błazik won 2nd place in the 3rd category, her performance caught the interest of not only the jury but the whole concert hall. Soon to be 13-year-old girl performed two compositions, Ballade Op. 15 and Fantasy Carmen by Drdlov, the second one being very dear to her heart. Her professors chose it for her since they know her very well. According to Maria, she did not struggle with nervousity because she loves music, her greatest wish was to transfer this feeling to the listeners as well, which she has done successfully.

Lana Zorjan

„Jsem velmi spokojená. Zapojila jsem nějaké nové prvky, i má profesorka mi řekla, že to bylo barvitější a osobitě. Takže mám velkou radost,“ komentovala bezprostředně po vyhlášení výsledků. Své vystoupení si navíc zvládla i užít, stejně jako celý pobyt v Ústí nad Orlicí. Přípravy na letošní ročník rozhodně neošidila: „Na přelomu března a dubna jsem se navíc zúčastnila lekcí profesora Zakhara Brona. A když jsem viděla, jak moc tam ostatní trénují, řekla jsem si, že musím přidat. Tehdy jsem začala cvičit tak o tři čtyři hodiny více než normálně, aby se dostavilo nějaké zlepšení. A tato práce se rozhodně vyplatila.“

“I am extremely satisfied. I did some new things, even my professor told me that there were some new colours and aspects. So, I am extremely happy,” she commented right after the results announcement. She also enjoyed her performance, as well as her stay in Ústí nad Orlicí. She was very thorough in her preparation for this year's competition: “I went to the master class of professor Zakhar Bron between March and April. And when I saw how much the other kids there were practising, I decided to do more. During that time, I started practising about 3–4 hours more than usual in order to see my improvement. And all the work was well worth it.”

Viola Lukášová

Bronzovou medaili ve 3. kategorii získala Viola Lukášová, kterou do Ústí doprovodila celá rodina, která ji ve hře na housle velmi podporuje. Na soutěž se mladá houslistka pravidelně připravovala již od konce minulého roku, kdy si také vybrala povinnou skladbu: „Skladba, kterou jsem si vybrala, mě zaujala na soutěži již minulý rok a hned mi bylo jasné, že ji chci také hrát.“ Viola před porotu nastupovala bez velké nervozity, skladba se jí hrála dobře a se svým výkonem se cítila spokojená.

Že putuje nejvyšší ocenění do rukou takto mladého umělce, sice nebývá na Kociance často k vidění, soutěž ale pamatuje i několik mladších „záračných dětí“. Například jubilejní šedesátý ročník soutěže v roce 2018 ovládl teprve desetiletý Kanadán Emrik Revermann, o pět let dříve náležel laureátský titul stejné „staré“ Belgičance Alexandře Cooremanové. Historicky nejmladším absolutním vítězem soutěže zůstává i po bezmála čtyřiceti letech od svého triumfu Stefan Milenkovič.

Večer byl nepřímě věnován zesnulému předsedovi

Nadace Mistra Kociana Pavlu Sedláčkovi, který koncert laureáta s pardubickou filharmonií pravidelně uváděl. Emotivně na něj, ale také na Pavla Hůlu zavzpomínal starosta města Petr Hájek. Těsně před úvodní předehrou k Weberově opeře Euryanta také Pavel Šporcl, který dorazil do Roškotova divadla hned po skončení prvního soutěžního dne. Společně pak předali květinový dar Petře Kodytkové, dceři Pavla Sedláčka, a také Heleně Hůlové, manželce Pavla Hůly.

Středeční vystoupení houslisty s bulharsko-japonskými kořeny následně potvrdilo, že se jeho jméno po boku dalších vítězů Kocianky objevilo právem. Za doprovodu pardubických filharmoniků pod taktovkou šéfdirigenta FOK Tomáše Braunera zvládl bravurně náročný Wieniawského Koncert pro housle a orchestr č. 2 d moll op. 22. Vysloužil si dlouhotrvající potlesk včetně zvolání „bravo“, za které se posluchačům odvětil přídavkem. Nezbyvá než podtrhnout slova ředitele festivalu Kocianovo Ústí Pavla Šporcla, že v loňském laureátovi se skrývá opravdu mimořádný talent.

This year's Kocianka presents a unique paradox that we have never seen before. It is for the first time that the competition's laureate came to Ústí nad Orlicí a whole year after his victory and played a traditional concert alongside the Pardubice Chamber Philharmonic. A 12-year-old Kai Gergov from Vienna is the first "online laureate" of the competition. "That year, there were three, maybe four, contestants racing towards the laureate title. However, with his technically brilliant performance, Kai simply deserved the first place," evaluated the jury chairman Pavel Hůla a year ago.

Having a winner this young is not very common for Kocianka, however, there were some "gifted children" now and then. For example, the 60th jubilee competition in 2018 was seized by only a 10-year-old Emrik Revermann from Canada. Five years earlier, the laureate title was won by Alexandra Cooreman from Belgium. Historically youngest absolute winner of the competition is, after his triumph 40 years ago, Stefan Milenkovich.

The evening programme was indirectly dedicated to the Master Kocian Foundation chairman

Pavel Sedláček, who passed away recently. He regularly introduced the concert of the laureate with the philharmonic. Petr Hájek emotively reminisced about him and Pavel Hůla. The same was done, right before the performance of Weber's opera Euryanta, by Pavel Šporcl, who arrived at Roškot Theatre after the end of the first competition day. Together, they gifted a bouquet to Petra Kodytková, daughter of Pavel Sedláček, and to Helena Hůlová, wife of Pavel Hůla.

Wednesday's performance of the Japanese-Bulgarian violinist was clear proof that he rightfully earned his title. Accompanied by the Pardubice Philharmonic, led by the principal conductor of the FOK (Prague Symphony Orchestra, transl. comm.) Tomáš Brauner, he perfectly mastered the difficult Wieniawski's Concerto No. 2, D Minor, Op. 22. According to the words of the festival director Pavel Šporcl, the last year's laureate is an extraordinary talent.

Kocianovo Ústí nejen klasické

Jakkoliv jsou základem festivalu Kocianovo Ústí koncerty klasické hudby, nechybí každý rok ani oživení v podobě dalších žánrů. Ústeckému publiku se za sedmáct let představila řada zvukných jmen, loni se festival musel nedobrovolně „přestěhovat“ do virtuálního prostředí a koncerty Jana Smigmatora, Pavla Šporcla s Lubomírem Brabcem i laureáta Daniela Matejčí mohli příznivci Kocianova Ústí sledovat pouze u monitorů. O to větší očekávání se pojí s letošním ročníkem a výjimkou nebyl ani koncert stálce naší populární hudby Jitky Zelenkové, který hostil sál Roškotova divadla ve čtvrtek 5. května.

Zpěvačka původem z Brna, která vydala své první sólové album na sklonku 70. let a řadu let byla spjatá s doprovodnou skupinou Karla Gotta, preferuje v poslední době klasické americké standardy, ovšem výhradně s českými texty Eduarda Pergnera, Eduarda Krečmara či Pavla Vrby. Ústeckému publiku se po

boku Jitky Zelenkové představili kontrabasista František Raba, klavírista Lev Rybalkin, kytarista Ivan Korený a perkusionista Camilo Caller.

Dnes bude festivalový program pokračovat opět v Roškotově divadle, a to slavnostním koncertem věnovaným 85. narozeninám profesora Ivana Štrause.

Not Only Classics at the Kocian Ústí Festival

Classical music concerts are the backbone of the Kocian Ústí festival, however, there are other genres to be found as well. In the past 17 years, the Ústí audience had the chance to see and hear many significant music figures. Last year, the festival was involuntarily moved online, and concerts of Jan Smigmator, Pavel Šporcl, Lubomír Brabec, and laureate Daniel Matejča could only be watched via the online platforms. This year's festival is

therefore filled with anticipation, which includes the concert of a popular Czech musician Jitka Zelenková, who performed in the Roškot Theatre on Thursday, May 5th.

This musician from Brno released her first solo album at the end of the 70s and for many years she was a part of Karel Gott's backup band. These days, she prefers American classics but with Czech texts from Eduard Pergner, Eduard Krečmar and Pavel Vrba.

Her performance in Ústí was accompanied by double-bassist František Raba, pianist Lev Rybalkin, guitarist Ivan Korený, and percussionist Camilo Caller.

Today's festival programme is to continue in Roškot Theatre with the celebratory concert in the honour of professor's Straus 85th birthday.

Hudba spojuje lidi ze všech koutů světa, je to ten nejkrásnější jazyk

Přestože poslední dva roky nemohl z důvodu epidemie covidu-19 soutěžit vůbec, je jedním z historicky nejúspěšnějších účastníků soutěže. Jedno třetí místo, dvě druhá a dvě první místa ještě doplnil Daniel Matejčka ziskem laureátského titulu v roce 2019.

Předloni jste uzavřel jednu kapitolu svého života. Co Vám cesta napříč kategoriemi Kocianky přinesla, ať už do života hudebního, či osobního?

Tato dlouholetá zkušenost byla pro mě jistě velkým přínosem. Bylo zajímavé sledovat napříč lety vývoj svých schopností, zvyšující se odhodlanost a píli. Každý rok jsem byl motivovaný více a více. Vracel jsem se vždy moc rád, prostředí a vše okolo jsem miloval. Vítězství v roce 2019 pro mě tedy skutečně uzavřelo jednu důležitou etapu života, na kterou budu ještě dlouho vzpomínat.

Jednalo se navíc o vítězství absolutní. Byl laureátský titul něco, k čemu jste celou tu dobu směřoval?

Lidé často říkají, že na soutěž jezdí zahrát a ukázat to, co připravili, nejlépe jak dokážou. Toto nastavení jsem měl v hlavě celou dobu i já, ale stát na stupních vítězů je skvělý pocit, obrovská pocta, ale také pocit velké zodpovědnosti. Skutečně jsem jezdil vždy plně připravený podat co nejlepší výkon, užít si atmosféru a třeba někoho svým vystoupením potěšit. To je totiž to největší, čeho může hudebník dosáhnout. Vyvolat v posluchačích pozitivní emoce.

Kromě Kocianky jste uspěl na mnoha dalších prestižních soutěžích, zmiňme například druhé místo na Concertino Praga. Lákalo Vás někdy zkusit si je z té "druhé strany"?

Být porotcem na hudební soutěži je pro mě takovým malým vedlejším snem. Rozhodně to není lehký úkol, ale být součástí nějaké soutěže právě z té druhé strany je pro každého hudebníka velká čest. Také ale velká zodpovědnost, přece jenom na porotě závisí budoucnost každého ze soutěžících.

Skvěle nastartovanou

kariéru na jaře 2020 ale zastavila epidemie covidu-19. Znamenalo to pro vás nějaké výrazné komplikace?

Všichni přišli o spoustu skvělých příležitostí, nejen hudebníci. Co si však pamatuji, je den, kdy mi přišel email se zprávou o zrušení turné po japonských sálech. To mě velmi mrzelo, ale takových případů bylo v průběhu těch dvou let spousta.

» www.kocianovo-usti.com

Interview with the 61st laureate

Music connects people from all around the world, it is the most beautiful language

Despite not being able to compete in the last two years due to the pandemic, he still remains one of the most successful competition participants. One time 3rd place, two times 2nd place, and two times 1st place; Daniel Matejčka complemented all of these achievements with the laureate title in 2019.

In 2019, one chapter of your life ended. What has your experience with Kocianka brought you, in terms of music and personal growth?

I consider all those years a huge benefit. It was intriguing to watch my skills change over the years and my determination and diligence grow. I was gaining motivation with each upcoming year. I always loved coming back, the environment and atmosphere are always incredible. So, when I won in 2019, it really was the end of a life chapter for me, I will remember it for a long time.

You were also the absolute winner. Being a laureate – is

that something that you were aiming for?

People usually say that you go to a competition to perform and to show your skills as best as you can. I was sticking to this mindset the whole time, however, standing there on that podium is an incredible feeling, a big honour, and also a huge responsibility. I always competed intending to give the best performance possible. But I also wanted to enjoy the atmosphere and make people happy with my music. That is the greatest thing an artist can achieve, evoking positive emotion.

Apart from Kocianka, you reaped success in other prestigious competitions, for example at Concertino Praga.

Were you tempted to attend these competitions "from the other side" as well?

Being a part of a jury has always been a sort of a little dream for me. It is not an easy task but experiencing competition from the other side is a big honour for every musician. It also presents a responsibility, after all, the jury holds the future of the contestants in its hands.

Your newly started career was obstructed by the pandemic in spring 2020. Did you face any major difficulties?

Everybody lost several great opportunities, not only musicians. But I remember this particular day when I received an e-mail about cancelling my tour in Japan. I felt very sorry for that, but during the following two years, there were many similar situations.

» www.kocianovo-usti.com

Postřehy porotce Pravoslava Kohouta

Co říkáte dosavadnímu průběhu soutěže?

Myslím si, že je příjemné překvapení, že se po covidu objevují zajímaví lidé, kteří se již zúčastnili v předchozích ročnících. Zvláště v těch vyšších kategoriích jsou to už skutečně lidé na úrovni národné mezinárodní soutěže. Samozřejmě u menších dětí je to trochu jiná otázka, kolik z nich je schopno zahrát danou skladbu a kolik tomu věnuje času. Pokud jsou žáci úspěšní, tak nesmíme zapomenout na velkou zásluhu jejich pedagogů, protože s malými dětmi je ta práce nejtěžší a nejzodpovědnější.

Na co jste se pro letošek nejvíce těšil?

Jednak na své kolegy. Bohužel mi tu chybí můj blízký přítel Pavel Hůla, který byl s touto soutěží spojen. Vždycky se těším na nové talenty z celého světa, musím dodat, že když jsem byl já v tomto věku, tak zdaleka nebyla taková konkurence, jako je dnes.

Co soudíte o minulých ročnících soutěže a jaký je její trend?

Někdy se v předešlých ročnících už na té nejnižší kategorii ukázali i výraznější talenti, jako je například Daniel Matejčka. Řekl bych, že od třetí kategorie mají žáci stejnou úroveň. Myslím si, že čtvrté vítězka třetí kategorie se může stát světovou umělkyní.

Podle čeho jste hodnotil jednotlivé soutěžící, čeho si všímáte?

Soutěžící jsem hodnotil podle technické dokonalosti. Samozřejmě nesmíme zapomenout, že v soutěži může hrát roli náhoda, jako je například tréma před diváky. Jsou umělci, kteří jsou více konstruováni na soutěžní podmínky a jiní zase spíše na koncertní činnost. Dnes se ve světě velice často hodnotí umělci i podle výsledků na jiných soutěžích. Chtěl bych zdůraznit, že ne vždycky to je směrodatné.

Nacházíte shodu s dalšími členy poroty?

V porotě se naše názory shodovaly. Troufl byste si porovnat úroveň soutěže oproti minulému roku, ve kterém byla online, v čem je to jiné? Z mého pohledu tam jsou rozdíly, já osobně dávám přístup hodnocení z živého projevu. Poslouchat nahrávku není totéž, jako když vnímáte hudbu všemi smysly ze všech stran v koncertním sále.

Má Kocianova houslová soutěž podle vás potenciál oslovit do budoucna více účastníků z většího počtu zemí?

Určitě! Já osobně si myslím, že soutěž nemá ve světě obdoby a je to skutečně nejzajímavější soutěž tohoto druhu. Záleží na tom, kolik prostředků a energie může věnovat mezinárodní propagace.

7. května

10.00 přijetí vítězů a zahraničních účastníků starostou města
obřadní síň radnice

14.30 **Koncert vítězů a laureátů**
Roškotovo divadlo

Vyhlašovatel a titulární sponzor:

[ou] Město Ústí nad Orlicí

Generální partner:

RIETER

Hlavní partner:

Významní partneři:

Pardubický kraj

NADAČNÍ FOND®
MUDr. Stanislava Nováka

Partneři:

Mediační partneři:

Zpravodaj Kocianovo Ústí

šéfredaktor	Natália Kudrnová
redakce	Jan Pokorný Miroslav Němec Kateřina Vodstrčilová Šimon Švejda
překlad	Kristýna Šedová
foto	Adam Faltus Lukáš Prokeš
grafika	Lucie Zamazalová
tisk	Grantis, s.r.o.